

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1656

§. 56. Hoc est Corpus meum. v. 23.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

attrahere ad se posset, nunc autem ut toti in ipsum mutaremur, voluit sese immergere intra nos uti cibus, vel potio medicinalis. Triginta & amplius annis salutis nostrae cupidus circumierat quærendo ouem quam perdidit, ut eam de diabolica potestate liberaret, ut primum autem diem aduenisse salutis nostrae aduertit in qua sum & desiderium suum explet posset, conlecravit panem in Corpus & vinum in sanguinem suum, deditque discipulis animando eos verbo: *sumite.*

O Benedicte Iesu quanto cum desiderio amore & gaudio desiderasti hunc diem salutis nostrae, in qua posses nobis dare tuam carnem & sanguinem, tum ad offerendum, tum ad manducandum: tanto certe magis desiderare debebant & lætari omnes quotquot oblaturi & manducaturi erant considerantes donum & cibum illum cœlestem cum omni sua virtute & potentia: Tu autem tristari potius quæras agnus ille, mactandus, & mortificandus & assandus igne variorum tormentorum, & indicibilium pœnarum, ideo sole clarius perspicio, hoc desiderium tuum magis ex amore mei profuxi te, atque adeo meam utilitatem & bonum tibi magis cordis esse, quam sit tuus dolor, & maius tibi gaudium esse ex mea salute & vita, quam ex morte tua & doloribus infinitis. sint igitur dolores tui mihi refrigerium & mors tua vita mea semper. Mira, mirares: panem vident, tangunt & odorantur & gustant & frangendo audiunt sonum panis, & tu Domine omnipotens & verax ais: *Hoc est corpus meum.* Quæto Domine (ut sic loquar in persona incredulorum) vis nos facere cæcos & fatuos, ut iudicemus quod alter videmus & sentimus?

S. 56. *Hoc est Corpus meum.* v. 23.

Respondet Christus, Nolo cæcos facere, sed videntes plus quam alii homines vident, panem videt gentilis, panem videt Iudæus, & tu Christiane vides panem. In hoc par es estis, ita sane etiam iudicato. Sed postquam ego veritas & vita dixi super pane illo, *Hoc est Corpus meum*, quod tunc non sit tibi vere & realiter & substantialiter Corpus meum nolite negare, aut enim creditis mihi dicenti: ecce, tunc est ibi Corpus meum, & estis Christiani, quoad hoc punctum; aut non creditis mihi dicenti: & ecce tunc Christiani non estis. Quia non est Christianus qui credit quod ipse vult, sed quod ego propono, siue illi aliquid verum esse videatur siue non.

Domine Iesu Christe audio verba tua super pane, & credo tibi simul & oculis meis utor. oculis &c. sensibus panis species adesse iudico, & propter verba tua substantiam panis, quæ oculis immeditate nunquam cernitur.

cernitur, credo transisse, credoque in tuum corpus esse transmutatam. Hoc credo, hoc cre didit semper Christianus, semper credidit papista, malo hic esse papista, quam non esse Christianus.

§. 57. *Accepto Calice, v. 23.*

Quoniam Calice? utique illo vase, quo ad bibendum utebantur, sicuti paulo ante panem acceperat, talem, quali utebantur ad manducandum, quorum autem calix iste accipiebatur? Utique ad usum proprium ipsi, qui est bibere, quid autem eo tempore, & illa regione bibebatur? Vinum aqua mixtum, ut ratio patriæ illius, & Traditio & scriptura docent, sed vinum hoc aqua mixtum, sacrum erat, an profanum seu usuale? dico iterum, omnino usuale erat cum accipiebatur à Domino. quis enim sanctificat, nisi Dominus? Usuale ergo erat & non sanctificatum cum accipiebatur ab eo, quale erat. An autem Dominus sic acceptum sanctificauit? id sequentia declarabunt.

Ego interim Domine mi & creator, gratias ago toto corde quod nos creaturas tuas tam misericorditer tractas, ut non solum pane nos recrees, sed etiam vario condimento. potus tam corporalis quam spiritualis: id enim nos Christianos docuisti, cum ipse ut sequitur gratias egisti.

§. 58. *Gratias agens. v. 23.*

Primo pro refectioe corporali iam percepta, 2. pro spiritali iam iam percipienda in Eucharistia, 3. pro dispositione ad futura mysteria. Quæ præmanibus habebat, dignaque erant veneratione tam intersumendum quam imitandum in celebrationibus missarum, seu Liturgijs: & hoc ut discerent quidquid acciperent quidquid haberent Deo referrent semper, & ei gratias agerent maxime pro tantis beneficijs & mysterijs. An autem gratias agendo Eucharistice sanctificauerit hunc calicem, in medio relinquit D. Marcus, nam sequitur mox, dedit eis & biberunt ex eo omnes, nulla facta mentione verborum consecrationis. Quicquid autem huius sit,

Gratias & ego ago tibi Domine Deus noster redemptor animarum nostrarum, pro vniuersis donis & beneficijs tuis, maxime pro omnibus donis tuis cælestibus & terrenis, quibus nos dignatus es ad gloriam æternam promouere. Oro autem te pro inexhausta misericordia tua sana & salua benignus infirmitatem meam, laua, purga & emunda immunditiam, illumina cæcitatem meam, dita paupertatem meam, operi & tege nuditatem meam, ut te, Regem Regum, dominumque dominantium tanta cum reuerentia, contritione & dilectione, fide & puritate, illa humilitate,

E 2

illo